

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΡΕΙΣΤΙΚΟ ΨΥΧΑΝΑΓΚΑΣΜΟ ΣΤΟΝ
ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΤΙΚΟ ΦΟΝΤΑΜΕΝΤΑΛΙΣΜΟ

ΛΑΜΠΡΟΥ ΣΚΟΝΤΖΟΥ Καθηγητή - Θεολόγου

Η Εκκλησία του Χριστού ιδρύθηκε από τον Θείο Ιδρυτή Της για να επιτελεί στον κόσμο τη σωστική αποστολή Της. Να είναι το νοητό πλοίο, το οποίο θα διασώζει από τον κλύδωνα του διαβόλου και τον καταποντισμό της αμαρτίας όσα ανθρώπινα πρόσωπα επιθυμούν να σωθούν και να οδηγηθούν με ασφάλεια στη σωτηρία και την αιώνια ζωή. Γι' αυτήν ακριβώς την επί γης αποστολή Της ο κόσμος, ο οποίος **«εν τω πονηρώ κείται»** (Α΄ Ιωάν.5,19), όχι μόνο αντιστέκεται στη σωστική διαδικασία Της, αλλά στέκεται, απ' αρχής, απόλυτα εχθρική απέναντί Της. Η αγία μας Εκκλησία πορεύεται στο χρόνο πάντοτε διωκόμενη από τον αρχέκακο και τα επί γης όργανά του, οι οποίοι επιδιώκουν να ματαιώσουν το σχέδιο της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους και ολοκλήρου της δημιουργίας.

Αυτόν το συνεχή διωγμό είχε προαναγγείλει ο Ίδιος ο Κύριος στους μαθητές Του: **«ει εμέ εδίωξαν και υμάς διώξουσι»** (Ιωάν.15,20) προειδοποιώντας τους πως **«εγώ αποστέλλω υμάς ως πρόβατα εν μέσω λύκων... Προσέχετε δε από των ανθρώπων, παραδώσουσι γαρ υμάς εις συνέδρια και εν ταις συναγωγαίς αυτών μαστιγώσουσιν υμάς, και επί ηγεμόνας δε και βασιλείς αχθήσεσθε ένεκεν εμού εις μαρτύριον αυτοίς και τοις έθνεσιν... Παραδώσει δε αδελφός αδελφόν εις θάνατον και πατήρ τέκνον, και επαναστατήσονται τέκνα επί γονείς και θανατώσουσιν αυτούς, και έσεσθε μισούμενοι δια το όνομά μου»** (Ματθ.10,16-22). Όντως η πορεία της Εκκλησίας στον κόσμο είναι ένας ατέλειωτος διωγμός και ένα συνεχές μαρτύριο. Η αληθινή Εκκλησία του Χριστού και οι γνήσιοι μαθητές Του ήταν και είναι ανεπιθύμητοι από τις δυνάμεις του κακού, διότι όπως διαβεβαίωσε ο Κύριος **«ει ο κόσμος υμάς μισεί, γινώσκετε ότι ... εκ του κόσμου ουκ εστέ, αλλ' εγώ εξελεξάμην υμάς εκ του κόσμου, δια τούτο μισεί υμάς ο κόσμος»** (Ιωάν.15,20). Ο παλιός κόσμος της φθοράς και της αμαρτίας εναντιώθηκε στη νέα πραγματικότητα της εν Χριστώ απολυτρώσεως και χάριτος και γι' αυτό υπήρξε και συνεχίζει να υπάρχει απόλυτα εχθρικός προς την αγία Του Εκκλησία. Ο νοητός Της χιτώνας είναι βαμμένος κόκκινος από τους ποταμούς των αιμάτων των αμέτρητων μαρτύρων Της. Ιδιαίτερα τους τρεις πρώτους αιώνες η σύγκρουση με την αρχαία

ειδωλολατρία είχε λάβει διαστάσεις πραγματικής γενοκτονίας των χριστιανών. Περισσότεροι από έντεκα εκατομμύρια πιστοί μαρτύρησαν για την πίστη τους και βρήκαν τραγικό θάνατο έξω από τα ειδωλολατρικά «ιερά» και στα αμφιθέατρα!

Εφάμιλλοι των πρωτοχριστιανικών διωγμών κατά της Εκκλησίας υπήρξαν οι σύγχρονοι διωγμοί του λεγομένου **«υπαρκτού σοσιαλισμού»**. Ολόκληρος σχεδόν ο 20^{ος} αιώνας υπήρξε μια από τις φοβερότερες ιστορικές περιόδους διωγμού της Εκκλησίας του Χριστού. Είναι γνωστό πως η μαρξιστική ιδεολογία είναι απόλυτα υλιστική, γνήσιο τέκνο του δυτικού ουμανιστικού μοντέλου, το οποίο κατόρθωσε να απογυμνώσει τον ευρωπαϊό άνθρωπο από κάθε μεταφυσική ενασχόληση (βλ. Μ. Ρόζενταλ – Π. Γιουντίν: Μικρό Φιλοσοφικό Λεξικό, Αθήνα 1962, σελ. 120). Ακολουθώντας τα διδάγματα των αρχαίων υλοζωιστών φιλοσόφων και των διαφωτιστών ορθολογιστών της δυτικής Ευρώπης οι θεμελιωτές του μαρξισμού Καρλ Μαρξ και Φρίντριχ Έγκελς, ενέταξαν στο φιλοσοφικό τους σύστημα το δόγμα της απόλυτης άρνησης κάθε μεταφυσικής ιδέας. Δίκηνη θρησκευτικού δόγματος, απέρριπταν οτιδήποτε που δε σχετίζεται με την ύλη. Αρνούσαν την ύπαρξη ψυχής στον άνθρωπο και τις ψυχικές και διανοητικές λειτουργίες τις θεωρούσαν ως συμπεριφορές της ύλης! Ο θεωρητικός ρώσος μαρξιστής **Μπακούνιν** έγραψε πως **«η ύλη είναι η μήτρα του πνεύματος και όχι το πνεύμα της ύλης»** (Μπακούνιν: Θεωρία του Ιστορικού Υλισμού, τ. Α'). Ιδιαίτερος για το φαινόμενο της θρησκείας η μαρξιστική ιδεολογία δεν υπήρξε απλά αρνητής της, αλλά κηρυγμένος εχθρός της καταγγέλλοντάς της ως την κυριότερη μορφή εκμετάλλευσης του ανθρώπου, ως το «όπιο των λαών»!

Δεν έμειναν όμως τα μαρξιστικά στυγνά καθεστώτα μόνο στην ιδεολογική πολεμική κατά της θρησκευτικής πίστεως, αλλά, αφότου άρπαξαν την εξουσία (πάντα) δια της βίας, έθεσαν ως πρωταρχικό τους στόχο τη βίαια κατάργηση κάθε μορφής θρησκευτικότητας. Για εβδομήντα χρόνια διεξήχθη μέγας διωγμός κατά της Εκκλησίας, με στόχο να **«διορθωθούν τα λάθη του Διοκλητιανού»**, όπως διατείνονταν με εωσφορικό κομπασμό οι αθεϊστές της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Η Εκκλησία νομικά και τυπικά περιορίστηκε σε «ιδιωτική υπόθεση», έχοντας (υποτίθεται) την προστασία των νόμων του κράτους. Στην πράξη όμως βρισκόταν σε συνεχή απηνή διωγμό! Από μια ακμάζουσα Εκκλησία, η Ρώσικη Ορθοδοξία, βρέθηκε μετά την οκτωβριανή

επανάσταση σε δεινή κατάσταση. Από τους 80.000 περίπου ναούς της αχανούς αυτής χώρας, έφτασε να λειτουργούν τα τελευταία χρόνια λιγότεροι από 4.000! Το 90% των μοναστηριών διαλύθηκαν και ολόκληρη η εκκλησιαστική περιουσία κατασχέθηκε. Οι λίγοι κληρικοί και μοναχοί ήταν καταδικασμένοι να ζουν από την επαιτεία. Χιλιάδες κληρικοί όλων των βαθμών και λαϊκοί υπέστησαν απερίγραπτες διώξεις και θανατώσεις. Οι πιστοί θεωρούνταν από το καθεστώς και τους φανατικούς μαρξιστές ως «ψυχοπαθείς» και συχνά κλείνονταν σε ψυχιατρεία για ...θεραπεία! Απλή συμμετοχή σε θρησκευτική εκδήλωση θεωρούνταν ως αντικαθεστωτική και ανατρεπτική ενέργεια και τιμωρούνταν με εξοντωτικές ποινές και το θάνατο! (βλ. Ν. Βασιλειάδη: Το Λυκόφως του Μαρξισμού, Αθήναι 181, σελ.333 κ.ε.)

Υπήρχαν και χειρότερα. Σε ορισμένες χώρες απαγορεύτηκε δι' αυστηρότατων νόμων οποιαδήποτε θρησκευτική δραστηριότητα, ακόμα και σε ατομικό επίπεδο, όπως στην Αλβανία! Ορδές φανατικών μαρξιστών όρμισαν, μετά τη δημοσίευση των διαταγμάτων, κατεδάφισαν τους ναούς και κατέστρεψαν όλα τα θρησκευτικά σύμβολα! Επιτέθηκαν με ιδιαίτερη μανία κατά των κληρικών, καθαιρώντας τους δημόσια, με απερίγραπτη διαπόμπευση! Οργανώθηκαν σε κάθε γειτονιά ομάδες παρακολούθησης των πολιτών. Οποιαδήποτε υπόνοια για θρησκευτική δραστηριότητα θεωρούνταν ως αντικαθεστωτική ενέργεια και τιμωρούνταν με μαρτυρικό θάνατο ή (στην καλλίτερη περίπτωση) με πολυετή καταδίκη σε καταναγκαστικά έργα!

Ο εφαρμοσμένος μαρξισμός, όμως, ως μια από τις πιο απάνθρωπες ιδεολογίες της ιστορίας, ήταν καταδικασμένος να αποτύχει. Από την εφαρμογή του φάνηκαν οι τρομακτικές αδυναμίες του να εφαρμοστεί με πλατιά αποδοχή των μαζών. Ύστερα από επτά δεκαετίες απερίγραπτων ραδιουργιών και εγκλημάτων, ο λεγόμενος «υπαρκτός σοσιαλισμός» κατέρρευσε στα τέλη της δεκαετίας του 1980 ως χάρτινος πύργος και φάνηκε το εσωτερικό του χάος, η ιδεολογική κενότητα και το απάνθρωπο πρόσωπο της μαρξιστικής ιδεολογίας! Βγήκαν στο φως τα τερατώδη ψέματα της κομματικής προπαγάνδας, για εσωτερική κατανάλωση, «περί σοσιαλιστικού παραδείσου»! Εκατομμύρια πολίτες των πρώην «σοσιαλιστικών» χωρών πήραν το δρόμο να εργαστούν σε χώρες της «καπιταλιστικής κόλασης»! Το χειρότερο όμως ήταν ότι εκατομμύρια άνθρωποι, οι οποίοι είχαν γαλουχηθεί με την πίστη στο μαρξιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας και του κόσμου έμειναν κυριολεκτικά

ιδεολογικά άστεγοι, διότι η κατάρρευση των τυραννικών μαρξιστικών καθεστώτων σήμανε και την παταγώδη κατάρρευση της μαρξιστικής ιδεολογίας. Το εσωτερικό κενό αυτών των ανθρώπων ήταν απερίγραπτο και αποτυπώθηκε στην αγωνιώδη προσπάθειά τους να διαχωρίσουν τη μαρξιστική ιδεολογία από τον «υπαρκτό σοσιαλισμό», καταγγέλλοντας δήθεν την κακή εφαρμογή του! Δεν είναι λίγοι εκείνοι που φόρτωσαν την κατάρρευση των μαρξιστικών καθεστώτων, μαζί με τη μαρξιστική ιδεολογία στο γνωστό σοβιετικό ηγέτη **Μιχαήλ Γκορμπατσόφ**, ο οποίος υπήρξε απλά ο «ληξίαρχος» ο οποίος υπέγραψε το θάνατο του μαρξισμού! Μάταια όμως! Είκοσι χρόνια μετά, και αφού ήρθαν στο φως όλες οι χαώδεις αδυναμίες του, ως ιδεολογία και ως πολιτικό σύστημα, αποτελεί όνειδος ακόμη και απλή αναφορά στο μαρξισμό! Οι τοπικές εκκλησίες βγήκαν από τις σύγχρονες κατακόμβες, υλικά μεν εξαθλιωμένες, πνευματικά όμως πανίσχυρες. Ύστερα από εβδομήντα χρόνια απίστευτων διωγμών, απάνθρωπων μαρτυριών και θανατώσεων, οι οποίες ξεπερνούν, με τους μετριότερους υπολογισμούς, τα 50.000.000, ανέπνευσαν την ελευθερία και ανασύνταξαν τις δυνάμεις τους. Σήμερα είκοσι χρόνια μετά οι Ορθοδοξία ανθεί στις πρώην κομμουνιστικές χώρες και αποτελεί την πνευματική πρωτοπορία. Αυτό είναι το μόνιμο θαύμα της ιστορίας, η Εκκλησία πορεύεται στο τρικυμισμένο πέλαγος του κόσμου κλυδωνιζόμενη, αλλά ουδέποτε βυθιζόμενη, κατά τον ιερό Χρυσόστομο!

Αποδείξαμε σε παλιότερη εργασία μας ότι οι πρώην μαρξιστές στην πλειονότητά τους στράφηκαν, κατά τρόπο περίεργο, σε μορφές απόκρυφης θρησκευτικότητας, του ευρύτερου αποκρυφιστικού πλέγματος των ομάδων της «**Νέας Εποχής**». Κυρίως στράφηκαν και εντάχτηκαν στις διάφορες νεοπαγανιστικές ομάδες, διότι όπως είχαμε γράψει «**Η παγανιστική “θρησκευτικότητα” ικανοποιεί πλήρως την υλιστικές και ευδαιμονιστικές καταβολές και οραματισμούς των αστομαρξιστών, διότι δεν είναι και τόσο δύσκολο να είναι κάποιος παγανιστής στο θρήσκευμα**» (Λ. Σκόντζου: Νεοπαγανισμός: Μια εκφυλιστική μετάλλαξη της μαρξιστικής ιδεολογίας, περιοδικό «Διάλογος», τ. 50, 2008). Παρατηρούμε με έκπληξη μάλιστα το φαινόμενο να πρωτοστατούν και να ηγούνται στις διάφορες νεοπαγανιστικές ομάδες πρώην δεδηλωμένοι μαρξιστές, ακόμη και να ασκούν «ιερατικά» καθήκοντα! Διαπιστώνουμε επίσης πως

μετέφεραν στις ομάδες αυτές τον ίδιο φανατισμό που είχαν στο μαρξισμό για την προάσπιση και τη διάδοση της νέας τους «πίστης».

Μετέφεραν μαζί τους στην ψυχосύνθεσή τους και το αντιχριστιανικό τους μένος που είχαν ως μαρξιστές, το οποίο εκδηλώνουν πια ως γνήσια μορφή θρησκευτικού φονταμενταλισμού. Αν δεν ανήκαν σε ομάδες με περιορισμένη δύναμη και μπορούσαν να πραγματοποιήσουν τις απειλές τους, που θα αναφέρουμε στη συνέχεια, είναι σίγουρο πως θα βίωνε η ανθρωπότητα μια από τις χειρότερες κακουργίες και γενοκτονίες όλων των εποχών! Υπάρχουν περιπτώσεις (δημοσιευμένες στον ξένο και τον ελληνικό τύπο), όπου οι απειλές τους συχνά ξεπερνούν εκείνες των πρώην στυγνών κομμουνιστικών καθεστώτων. Παρατηρούμε μάλιστα ότι χρησιμοποιούν απόφοιο το άθλιο αντιχριστιανικό οπλοστάσιο του μαρξισμού!

Είναι γνωστό πως στην πολύπαθη χώρα μας βιώνουμε εδώ και δύο δεκαετίες, από τότε ακριβώς που κατάρρευσε ο «υπαρκτός σοσιαλισμός», μια πρωτόγνωρη πνευματική αναστάτωση. Ξαφνικά και από το πουθενά, εμφανίστηκε το φαινόμενο της αναβίωσης της ξεχασμένης εδώ και δεκαεπτά αιώνες αρχαιοελληνικής παγανιστικής θρησκείας και μάλιστα της πιο πρωτόγονης (λαϊκής) μορφή της. Δεκάδες οργανώσεις «αρχαιολατρών», ευτυχώς χωρισμένες και αντιτιθέμενες μεταξύ τους, έχουν ως σκοπό, όπως ισχυρίζονται, τη θρησκευτική «αλλαγή» στην Ελλάδα, η οποία «θα σημάνει και την αναγέννησή της». Κύριος στόχος τους είναι η Ορθόδοξη Εκκλησία, η οποία γι' αυτούς, είναι κάτι αν στρατός κατοχής στην Ελλάδα! Αποκαλούν την Εκκλησία «ιουδαιοχριστιανική λαίλαπα», μέσω της οποίας πραγματοποιήθηκε η «εβραϊκή παγκοσμιοποίηση». Εξαιτίας «της ιουδαϊκής αίρεσης του Χριστιανισμού καταστράφηκε το ελληνικό πολιτισμικό θαύμα». Αποκαλείται ως «δολοφονική συντεχνία» η οποία ευθύνεται για «εκατομμύρια θύματα Ελλήνων». Ο Χριστιανισμός χαρακτηρίζεται ως «νεκροθάφτης του πολιτισμού, καταστροφέας της τέχνης, πυρπολητής των βιβλιοθηκών, διώκτης των επιστημών και της γνώσης», «ξένο σώμα στο σώμα του ελληνισμού», μη έχοντας «κανένα κοινό σημείο και στοιχείο που να τον ενώνει με τον ελληνισμό»!

Αυτά και μύρια άλλα χειρότερα μπορεί να διαβάσει κάποιος στα δεκάδες περιοδικά, και στις εκατοντάδες ιστοσελίδες του «χώρου» ή να ακούσει παρακολουθώντας τις τηλεοπτικές εμφανίσεις των «αρχαιολατρών». Οι ύβρεις τους κατά των ιερών προσώπων της πίστεώς

μας, κατά του Θεού, του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, της Θεοτόκου, των αγίων, των κληρικών, των πιστών κλπ είναι ανήκουστες και ίσως ξεπερνούν τις μεθόδους των πρακτικών των πρώην μαρξιστικών καθεστώτων. Οι απόπειρες γελοιοποίησης των ιερών προσώπων φτάνουν σε πρωτοφανείς ακρότητες και χυδαιότητες. Οι χαρακτηρισμοί τους αγγίζουν τον πεζοδρομιακό χυδαϊσμό.

Κάποια από αυτά τα πρόσωπα κρύβουν το παγανιστικό, ή φιλοπαγανιστικό τους πρόσωπο πίσω από τη μάσκα της δήθεν αθεΐας. Συγκεκριμένες ιστοσελίδες τέτοιων προσώπων έχουν ως αποκλειστική ενασχόληση να κατασυκοφαντούν, να βρίζουν και να απειλούν την Εκκλησία μας. Αντίθετα φέρονται με συμπάθεια προς τους αρχαιόθρησκους και παίρνουν το μέρος τους σε ενδεχόμενες διενέξεις.

Το άθλιο υβρεολόγιο των «αρχαιολατρών» (των περισσότερων τουλάχιστον από τις οργανώσεις τους) κατά της Εκκλησίας μας συνοδεύεται και από μια πρωτοφανή ομοβροντία απειλών. Η αντιπαλότητά τους με την Εκκλησία μας έχει ξεπεράσει τα όρια της ιδεολογικής αναμέτρησης, και έχει πάρει δυστυχώς το χαρακτήρα ολοκληρωτικής φυσικής εξοντώσεως ημών των χριστιανών! Για του λόγου του αληθές υπάρχουν τα πάμπολλα δημοσιεύματά τους, κυρίως στις ιστοσελίδες τους.

Υπάρχουν συγκεκριμένες «αρχαιολατρικές» ομάδες, οι οποίες καλλιεργούν ακραίες μορφές θρησκευτικού φονταμενταλισμού. Το μίσος τους κατά του Χριστιανισμού είναι απερίγραπτο. Σε «αρχαιολατρική» εφημερίδα διαβάζουμε το εξής εξωφρενικό: **«όποιος δε μισεί τον Χριστιανισμό δε μπορεί να αγαπά τον Ελληνισμό, όποιος δεν πολεμά το Χριστιανισμό είναι εχθρός του Ελληνισμού»** (Εφ. Ελληνική Θρησκεία, στο βιβλίο π. Κ. Τσουρού: Ο Νεοπαγανισμός της Νέας Εποχής, σελ. 92)! Επειδή θεωρούν την Ελλάδα **«υπόδουλη στην ιουδαιοχριστιανική αίρεση»**, ο αγώνας τους έχει εθνικοαπελευθερωτικό χαρακτήρα! Κάνουν λόγο για πραγματική στράτευση των μελών τους, για τη βίαιη ανατροπή του πολιτεύματος, για ανυπακοή στους νόμους του κράτους, για άρνηση εκτέλεσης των καθηκόντων τους **«προς την κατοχική κυβέρνηση των θεοκρατών»!** Διαβάζουμε στην **«ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ»** (πολιτικός σχηματισμός του «χώρου»): **«Ελληνικέ Λαέ! Η Μητέρα Ελλάδα βρίσκεται υπό κατοχή. Μας καλεί σε Ιερό Εθνικοαπελευθερωτικό Πόλεμο... Πολέμησε για την Εθνική Ανεξαρτησία... Είμαστε η**

εκτελεστική εξουσία των Ελεύθερων Ελλήνων... είμαστε η νομοθετική εξουσία... είμαστε η δικαστική εξουσία... λειτουργούμε παράλληλα και ανεξάρτητα από το κατοχικό καθεστώς» (Ιστ. www.hellenicreligion.gr)! Προτρέπουν τα μέλη τους – μαχητές να πιστέψουν πως αυτό το είδος του βίαιου αγώνα απορρέει από τη θέληση των «θεών» και πως για τις όποιες ανατρεπτικές τους ενέργειες θα ανταμειφτούν από αυτούς! Απειλούν μάλιστα τα νωθρά μέλη τους, πως «αν δεν πράξουν το καθήκον τους» θα υποστούν τις συνέπειες της μήνης των «αθανάτων θεών» και πως «δε θα αξιωθούν να γίνουν πολίτες της ερχόμενης βασιλείας των» και θα έχουν την τύχη των «Ναζωραίων», δηλαδή υμών των χριστιανών, όπου θα σφαχτούμε αντάμα από τους μαχητές των «θεών»! Διαβάστε ένα από τα ατέλειωτα συνθήματά τους: «**Το αίμα πρέπει να ρεύσει για να δοξασθεί το όνομα των Θεών και να εισέλθουν οι ευσεβείς στα Ηλύσια Πεδία. Αγοράζουμε τη θέση μας στα Ηλύσια Πεδία με το αίμα των απίστων**» (Ιστ. www.hellenicreligion.gr)! Σε περιοδικό του «χώρου» διαβάζουμε επίσης πως η παλινόρθωση της «ελληνικής θρησκευτικής παράδοσης» ίσως γίνει, αν χρειαστεί και «**μετά αιματοχυσιών**» (βλ. π. Κ. Τσουρού: μν.εργ.σελ.92)! Δεν παραλείπουν κάποιοι να φανερώνουν ακόμη και δόλιες προθέσεις, προκειμένου να πλήξουν το Χριστιανισμό, συμμαχώντας ακόμη και με εχθρούς του Έθνους: «**Βασικό καθήκον του Ιερού Πολέμου είναι η δημιουργία ενός παγκοσμίου μετώπου όλων των αντιχριστιανικών δυνάμεων, που θα περιλαμβάνει από μουσουλμάνους μέχρι άθεους κομμουνιστές**» (Εφημ. Ελληνική Θρησκεία, φ.5,σελ.2)!

Δεν έχει βεβαίως σημασία αν οι απειλές των (κατά κανόνα) πρώην μαρξιστών και νυν νεοπαγανιστών, παραμένουν ανενεργές (για την ώρα), εξαιτίας των περιορισμένων δυνατοτήτων τους να τις πραγματοποιήσουν. Σημασία έχει η πρόθεση αυτών των ανθρώπων, η οποία μπορεί να χαρακτηριστεί επιεικώς απαράδεκτη για την εποχή μας. Καλλιεργώντας επιδιώξεις παρωχημένων σκοτεινών εποχών, συνεχίζουν με αμείωτη ένταση τη δισχιστική αντιχριστιανική πολεμική, η οποία στις μέρες μας έχει πάρει ιδιαίζοντα χαρακτήρα στα πλαίσια του νοσηρού πνευματικού κλίματος της διαβόητης «**Νέας Εποχής**». Είναι φανερό πως η σύγχρονη αντιχριστιανική πολεμική έχει νεοεποχίτικο χαρακτήρα και προέρχεται από τον αποκρυφιστικό κυκεώνα, δηλαδή τη «θρησκευτικότητα» της «**Νέας Υδροχοϊκής Εποχής**». Άλλωστε έχει

αποδειχτεί περίτρανα πως το παγκόσμιο νεοπαγανιστικό «κίνημα» έχει νεοεποχίτικη προέλευση, χαρακτήρα και επιδιώξεις και λειτουργεί ως ισχυρό όργανο κρούσης κατά του μονοθεϊσμού, δια της αναβίωσης ενός ιδιότυπου θρησκευτικού εθνικισμού, ως τροχοπέδη κατά του παγκόσμιου και πανανθρώπινου χαρακτήρα του χριστιανικού μηνύματος (βλ. π. Κυριακού Τσουρού: Ο Νεοπαγανισμός της Νέας Εποχής, Αθήνα 2010, εκδ. ΠΕΓ). Είναι πλέον αποδειγμένο, πως ο νεοπαγανισμός υπάρχει για να εγείρει στις χώρες, όπου εμφανίζεται, θρησκευτικές έριδες, διεκδικώντας τη θρησκευτική αποκλειστικότητα, ως δήθεν ο μόνος εκφραστής της εθνικής θρησκευτικής παραδόσεως, απεμπολώντας τον δήθεν «κακό» διεθνιστικό Χριστιανισμό!

Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία πως και αυτή η νέα μορφή αντιχριστιανικής πολεμικής θα παρέλθει, ενώ η Εκκλησία του Χριστού θα συνεχίζει στους αιώνες να επιτελεί τον σωστικό Της έργο, διότι Αυτήν **«έπηξεν ο Κύριος και ουκ άνθρωπος»** (Εβρ.8,2). Τόσο ο μαρξιστικός όσο και ο παγανιστικός αντιχριστιανισμός θα μείνουν στην ιστορία των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας ως μια ακόμη θλιβερή παρένθεση θρησκευτικού φονταμενταλισμού και άγριου πρωτογονισμού. Ως ιστορικά απολιθώματα, ως αποκρουστικές πρακτικές, για να διδάσκουν τις μελλοντικές γενιές το άσκοπο της πολεμικής κατά της αγίας μας Εκκλησίας. Κι ακόμα να καταδεικνύουν το απάνθρωπο πρόσωπο του άθεου ευρωπαϊκού ουμανισμού και τη δαιμονική φύση του διαχρονικού παγανισμού!